

CAPUT VII.

Res VIENNAM attinentes sub CAROLO M. usque ad OTTONEM III. sub quo Marchiones limitis Orientalis ex familia Babenbergica constituti sunt.

Anno C. 791. CAROLUS M. Hunn-Avares vincit, & ex his plagis ultra ARRABONEM rejicit, destructis eorum ad KAMPUM Fluvium & COMAGENUM montem munimentis.

Anno 792. CAROLUS M. FAVIÆ templum S. PETRI memoriæ condit. LAZIUS Rer. Vienn. L. 2. c. 2, cui ad stipulatur CALLESIUS Annal. Austr. P. II. p. 16. & p. 167.

Anno C. 799. Kal. Sept. occisus est C. GEROLDUS, *Signifer*, & *Consiliarius* CAROLI Magni, HILDEGARDIS Reginae frater, idemque Bavariae Præfectus; dum in Pannonia contra Avares suos ad pugnam animaret: Augiæ Sepultus.

Anno 803. CAROLUS M. Ecclesiæ Pataviensi sub WALDERICO Episcopo donat duas FAVIANÆ Ecclesias: quas autem? si non S. RUPERTI, & S. PETRI? Testatur hanc donationem CAROLI M. filius, LUDOVICUS PIUS, Diplomate dato IV. Cal. Julii Anno 823.

Frankofurti, hisce verbis: *in Saxina basilicas duas, & totidem in Faviana.* LAZIUS *L. 7. de migr. Gent.* HAN-SIZ. *T. I. p. 155.*

De SAXINA autem nota: loca complura in his partibus a Saxonibus, qui ex Longobardis erant, olim irrumpentibus nomen traxisse, ut SAXENDORF, SAXNGANG, SAXNEGG: SAXINA autem memorata, ex mente eruditissimi JOAN. GEORG. SCHWANDNERI (quicum multa contuli, & a quo complura didicisse me profiteor) oppidum est situm haud procul Danubio in AUSTRIÆ SUPERIORIS quadrante, cui MACHLAND nomen est, inter civitatem GREIN, & Monasterium MONTIS POMARRII; quod oppidum, obscuri licet hoc ævo nominis, etiam nunc exstat, & mappæ SUPERIORIS AUSTRIÆ MATHIÆ VISCHERI sub nomine SAXN, insertum legitur; nec inde procul SAXNTHALL reperire est.

Anno C. 803. dicuntur Ratisbonæ constituti per CAROLUM M. Comites Orientalis limitis, a Bavariae Præfectis distincti. Recenset hos Author Anonymus de conversione Bojoariorum & Carantanorum, primumque nominat GOTHERAMUM, secundum WERINHARIUM, tertium ALBERICUM, quartum GOTEFRI-DUM, quintum GEROLDUM, sextum RATBODUM.

Anno 804. UROLPHUS Laureacensis Archiepiscopus instaurat Episcopatus Laureacensi Ecclesiæ antehac subiectos, atque hos inter FAVIANENSEM, cui præ-
esse

esse iussus est RATFREDUS. Colliguntur hæc ex literis EUGENII II. datis Anno 826. *Rathfredo sanctæ Favianensis Ecclesiæ*, & - - - *Episcopis &c.* HUNDIUS *Metrop. Salisburg.* T. I. p. 230.

Anno C. 805. Pannonici limitis Præfectus legitur WERNHARIUS.

Anno 814. Mortuo CAROLO M. succedit filius LUDOVICUS PIUS.

Anno 815. Orientalis limitis Comes reperitur ALBERICUS; vel ut alii: THEODORICUS.

Anno 823. GODEFRIDUS Marchio Orientis memoratur.

Anno 826. LUDOVICUS Pii filius Germaniæ regnum adit, sub quo Marchio GEROLDUS. De hoc jam prius mentio fit ad Annum 811. 812. & 815., non tamen ut Marchiæ Comitis, nisi forte ad tempus. Hoc item tempore RATFREDUM Episcopum FAVIANÆ adhucdum fuisse supra indicatum est: certe non in rurali villa.

Anno 830. GEROLDO in Bavariam revocato, sufficitur RATBODUS.

Anno 840. moritur LUDOVICUS PIUS, cui in Imperio succedit LOTHARIUS.

Anno 851. absque fundamento scribit SAMUEL TIMON S. J. in Chronolog. Hungar. FAVIANAM hoc anno a Slavis & Avaribus sociata opera captam. Ita censet GEORGIUS PRAY in Annal. Vet. Hunn. Avar. & Hung.

Anno C. 860. RATBODUS Orientalis limitis Custos exauthoratur: succedunt WILHELMUS, & ENGELSCHALCUS fratres.

Quibus Anno 871. a ZWENTIBALDO Moraviæ Duce perfide oppressis, in defendendo limite sufficitur ARBO.

Anno 876. moritur LUDOVICUS Germaniæ Rex, cui in Bavaria, Austria, Pannonia succedit CAROLO-MANNUS filius.

Huic vero Anno 880. defuncto succedit LUDOVICUS frater.

Anno 882. primitus conditam esse Ecclesiam B. Virginis ad litus scribit Author libelli cui titulus: OESTERREICH ÜBER ALLES IN VEREHRUNG DES HOCHWÜRDIGSTEN SACRAMENTS, Viennæ Anno 1720. editus. Unde hanc notitiam hauserit, ignoro: forsan ex documento, quod nunc latet: commentitiam rem nemo dixerit. Certe nec CALLESIUS diffitetur: P. I. Annal. Austr. pag. 540. in notis, hanc Ecclesiam ante HENRICUM JASOMIRGOTT exstitisse.

Hoc eodem anno mortuus est LUDOVICUS II. Germaniæ Rex, successorem nactus fratrem CAROLUM CRASSUM, jam tum Imperatorem, inde ab anno 881. sed hic

Anno 887. exauthoratus, anno sequenti Imperium & Germaniam ARNULPHO Regi, CAROLOMANNI filio, relinquere cogitur.

Anno

Anno 892. ARNULPHUS Rex ARBONI socium limitis Orientalis adjungit ENGELSCHALCUM juniorem.

Hac offa ex Moravia retractum A^o 893. oculis privat, ob filiae suae raptum.

Anno 895. ARBONI Orientalis limitis Marchioni, socium addit ARNULPHUS Nepotem suum LEOPOLDUM, quem FUHRMANNUS Comitem de Landenberg compellat; alii Patrem familiae Schürensis.

Anno 898. ARBO exauthoratur.

Anno 899. Exstinctus est ARNULPHUS Rex, sub quo Hungari Pannoniam ingressi sunt. ARNULPHO succedit filius LUDOVICUS, *Infans* dictus.

A. 900. Hungari sprete Regis pueri ætate, primum illam Pannoniæ partem usque ad CETIUM montem, quæ adhucdum Germaniæ Regibus parebat, depopulantur; neque tamen FAVIANAM delent: secus enim, gentilium more, Sancti RUPERTI, S. PETRI, B.V. AD LITUS Ecclesias & memoriam simul delevissent. Subinde in Italiam transgressi, Longobardiæ stragem inferunt: recedentes in Austriam superiorem irrumpunt, & omnia ferro, flammaque exscindunt. Cum vero alteram quoque Austriæ partem trans Danubium agmen Hungarorum diriperet, illud a LEOPOLDO Marchione, & RICHARIO Passaviensi Antistite mille ducentis multatum est. Sic Hungari in Pannoniam sunt regressi: eorum tamen quotidianis incursionibus reprimendis LEOPOLDUS, & RICHARIUS

RIUS urbem in sinistro ANASI latere novam statuunt;
ANASIBURGI nomen loco datum.

A^o 901. ISENRICUS cum patre suo ARBONE,
olim Marchiæ comite in gratiam a Cæsare receptus vi-
detur, & in partem tuendi limitis adscitus.

A^o 904. mortuus creditur ARBO, limitis nunc
ex parte Comes.

Anno 907. Cum Hungari in Austriam superiorem
usque incurfiones continuarent, LUDOVICUS Rex omnibus
viribus iisdem obviandum statuit: sed XV. Kal. Julii re-
gius exercitus ad Anasum cæditur, quo in prælio occu-
buit LEOPOLDUS Bavariae Dux, & Orientalis limitis Co-
mes, successorem in Bavaria nactus ARNOLPHUM filium.
Ex ea victoria omnis illa, quæ ad Anasum usque per-
tinebat, regio in potestatem Hungarorum venit; unde
abrogatum iterum videtur Comitum Orientalium munus
a Bavariae Ducibus separatum.

Anno 911. humanis excessit LUDOVICUS Infans,
cui in Imperio subrogatur CONRADUS Franco.

Anno 912. ARNOLPHUS Bavariae Dux, ad Aenum
ita Hungaros cædit, ut eorum vix triginta supersti-
tes, infelicis prælii nuntii ad suos evaserint. CALLESIUS
Annal. Austriæ. T. I. p. 237.

Anno 917. ARNOLPHUS Bavariae Dux, CONRADO
Cæsari rebellis, ad Hungaros confugit, teste GEORGIO
PRAY in Annal. vet. Hunn. Avar. & Hung.

An-

Anno 919. CONRADUS Cæsar e vivis excedit: successor illius HENRICUS AUCEPS ARNOLPHUM Bavarie restituit.

Anno 933. HENRICUS Imp. internecina clade ad Merseburg Hungaros afficit: inde magis auspiciati AUSTRIÆ soles.

Anno 936. pro defuncto patre suo, HENRICO AUCEPE, regnum capeffit OTTO I.

Anno 937. ARNOLPHI Ducis morte vacuum Bavarie principatum, velut ex jure, ejus primogenitus EBERHARDUS occupat, invito tamen Cæsare.

Unde Anno 938. ab OTTONE in exilium ejicitur, Bavarie principatu in patruum ejus BERTOLFUM, fiduciario tantum jure, translato.

Anno 943. BERTOLFUS (aliis BERTHOLDUS) Hungaros ad Trunam fluvium cædit.

Anno 945. defuncto BERTOLFO OTTO Rex successorem constituit HENRICUM, fratrem suum, RIXOSUM dictum, ARNOLPHI supra nominati ex JUDITHA generum.

Anno 950. HENRICUS Bavarie Dux ANASIBURGUM, unicum adversus Hungaros frenum, ab ADALBERTO Passaviensi Episcopo permutatione obtentum præsidio firmat.

A^o. C. 955. festo S. LAURENTII die ad Augustam Vindelicorum ab OTTONE I. Imperat. profligantur Hunga-

Notit. Vindob.

E

ri,

ri, quibus ab Anaſo, MELLICIUM uſque, poſt eam cladem per HENRICUM fratrem ſuum retruſis, OTTO Imp. tractui illi RUDIGERUM Pechlarienſem addito Marchionis titulo præſcit. V. CALLESIUM Annal. Auſt. P. I. p. 256.

Anno eodem Cal. Nov. vita excedit Dux Bavarie HENRICUS RIXOSUS, cui ex OTTONIS Imp. voluntate ſuccedit filius HENRICUS, HEZELO dictus, S. HENRICI Imp. genitor. Limitis autem cuſtodia apud RUDIGERUM Pechlarienſem manſit.

RUDIGERO morte ſublato (de anno non liquet) ſucceſſor datus BURCHARDUS Marchie Comes, & Ratisbonenſis Epilcopi Præſectus: ſub hoc primum occurrir OSTERICHIE nomen. V. plura apud CALLESIUM Annal. Auſtr. P. I. p. 234. 255. 266.

Anno 973. OTTONI Magno Imperatori e vivis ſublato ſufficitur filius OTTO II.

Anno 982. In fatali illa pugna, qua OTTO II. a Saracenis in Italia victus eſt, cæſus videtur BURCHARDUS Marchie noſtræ Comes. Vide DITMARUM L. 3. & Annaliſtam Saxonem ad A. 982.

Anno 983. OTTO II. vita functus Imperium OTTONI III. filio relinquit: ſub hujus anni finem, vel ſequentis initium LEOPOLDUS I. Babenbergicæ ſtirpis, Marchio limitis Orientalis, ſeu AUSTRIÆ conſtituitur. Vid. CALLESIUS P. I. Ann. Babenb. L. V. p. 267. & ſequentib.